

Vápnaseljari vil hava strangari vápnalóg

VÁPNALÓGIN Tað kemur fyri, at vit noyðast at selja fólki byrsu, sum vit halda, ikki eru skikkað at eiga vápn, sigur vápnaseljari í Havn

Áki Bertholdsen

– Ongantið betri, at vápnalógin verður herd.

Ólavur Weihe, stjóri hjá Jógvan Weihe, sum selja byrsur, heldur, at tað er í finasta lagi, at vápnalógin verður skerpað.

Í Sosialinum beint fyri jól greiddi Kári P. Højgaard, landsstýrismaður í innlendis-

málum, frá, at arbeitt verður við at herða vápnalógina.

Í fyrstu syftu er ætlanin, at allar byrsur, sum verða seldar, skulu skrásetast, so at tað er skrásett, hvør keypir byrsu og hvørja byrsu, hvør eigur.

Samstundis er ætlanin, at øll, sum keypa byrsu, skulu prógva, at tey hava verið á skeið í at handfara byrsu.

Hesin tekur stjórin hjá Jógvan Weihe undir við.

– Ongantið betri, at vit fáa skipað viðurskifti á økinum og at vit, sum selja byrsur, ikki skulu taka støðu til, hvør skal sleppa at keypa byrsu og ikki.

– Sum viðurskiftini eru í dag, er tað ov óskipað.

– Vit taka undir við, at øll, sum keypa byrsu skulu skrá-

» **Vit hava ikki loyvi at nokta at selja einum 18 ára gomlum fólki eina byrsu, hóast vit kenna viðkomandi og halda, at tey ikki eru skikkað at eiga byrsu**

setast og at tey skulu hava verið á skeiði, sigur hann.

Kunnu ikki nokta

Hann sigur, at sum stóðan er nú, kunnu øll, sum eru 18 ár, keypa sær eina byrsu.

– Vit hava ikki loyvi at nokta at selja einum 18 ára gomlum fólki eina byrsu, hóast vit kenna viðkomandi og halda, at tey ikki eru skikkað at eiga byrsu.

– Sum viðurskiftini eru í dag, er tað ov óskipað, sigur Ólavur Weihe

Mynd: Birgir Waag Høgnesen

» **Sum viðurskiftini eru í dag, er tað ov óskipað**

Ólavur Weihe sigur, at tað er eisini komið fyri, at tey hava ringt á politistøðina at vita, hvussu tey skulu gera, tá ið fólk hava staðið við diskin og vilja hava byrsu til keyps, hóast vit halda, at viðkomandi er ikki skikkað at eiga vápn.

– Men boðini frá lögregluni eru hvørja ferð tey, at eru viðkomandi 18 ár, hava vit ikki rætt at nokta at selja teimum byrsu.

Kortini leggur Ólavur Weihe stóran dent á, at tey allar, allarflestu, sum keypa byrsu, eru hampafólk, sum als ongar ætlanir hava um at

brúka hana til annað endamál enn tað, byrsan er ætlað til.

Keyparar skulu góðkennast

Hann sigur, at hóast tað ikki er krav, at byrsur skulu skrásetast, hava tey hjá Jógvan weihe gjørt tað, at tey hava skrásett byrsuna.

Men tað er ikki nøkur kravd skráseting og keyparin hevur ikki skyldu at upplýsa

rætt og solumaðurin biður ikki um samleikaprógv.

Kortini sigur han, at tey kenna fólk og at tey vitað ikki um, at nakar hevur givið teimum ósannar upplýsingar.

– Vit spyrja um navn og føðingardag og so skráseta vit nummarið á byrsuni, Hvat síðani verður av byrsuni, vita vit einki um.

Hann sigur, at sum hann hevur skilt tað er ætlanin, at